

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 879/2024
08.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Дујина, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Дујина - адвоката Вићентија Даријевића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 162/24 од 03.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Дујина - адвоката Вићентија Даријевића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 162/24 од 03.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 20/23 од 23.11.2023. године окривљени Дејан Дујин је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Према окривљеном изречена је мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од четири године. Законски наследници оштећених су упућени да имовинско – правне захтеве остваре у парничном поступку а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 162/24 од 03.04.2024. године усвојена је жалба ВЈТ у Зрењанину, па је пресуда Вишег суда у Зрењанину К 20/23 од 23.11.2023. године преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији и то тако што је окривљени, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим побијаном пресудом, осуђен на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, док му је уместо изречене мере безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од четири године, изречена мера безбедности забрана управљања

моторним возилом „Б“ категорије у трајању од пет година. Жалба браниоца окривљеног одбијена је у целости као неоснована па је побијана пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 162/24 од 03.04.2024. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дејана Дујина - адвокат Вићентије Даријевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање или је преиначи тако што ће одбити жалбу ВЈТ у Зрењанину и потврди пресуду Вишег суда у Зрењанину К 20/23 од 23.11.2023. године.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је другостепни суд као отежавајуће околности ценио начин на који је дошло до саобраћајне незгоде, број одредаба закона које су прекршене и посебно тешке последице кривичног дела које је искључиво проузроковао окривљени својим пропустима у саобраћају, које околности се не могу ценити као отежавајуће јер представљају битна обележја бића кривичног дела за које је окривљени осуђен, те се не могу ценити више пута и то на штету окривљеног. На овај начин другостепени суд је одлуком о кривичној санкцији повредио одредбу члана 54. став 3. КЗ, јер је приликом изрицања кривичне санкције као отежавајуће околности ценио околности које су обележје кривичног дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 54. став 3. КЗ прописано је да се околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир и као отежавајућа односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

У конкретном случају правноснажном пресудом окривљени Дејан Дујин, оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, а према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде, наступиле су теже последице у виду наступања смрти два лица и лаке телесне повреде трећег лица.

За постојање кривичног дела из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, довољно је да је наступила смрт једног лица, а у конкретном случају дошло је до наступања смрти два лица и лаке телесне повреде још једног лица, то ова околност очигледно превазилази меру која је потребна за постојање овог облика кривичног дела, а због чега се иста, може ценити као отежавајућа околност. Поред наведеног, као отежавајуће околности, су цењене и околности из члана 54. Кривичног законика (степен кривице окривљеног, околности под којима је дело учињено, јачина угрожавања или повреда заштићеног добра), које су од утицаја на одмеравање казне, а које не представљају околности које чине обележја кривичног дела у питању.

Самим тим, побијаном правноснажном пресудом, није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. Кривичног законика, на коју се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Дујина - адвоката Вићентија Даријевића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић